

عنوان مقاله:

کاربرد ارسال المثل (مثل) در حکایات هزار و یک شب

محل انتشار:

مجله تحقیقات تمثیلی در زبان و ادب فارسی، دوره 14، شماره 51 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مهدی خلیفه - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران.

قربانعلی ابراهیمی - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

مهرداد چترایی - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

مثل ها در زبان و ادبیات فارسی دارای جایگاهی ارزشمند هستند. گاه یک ضرب المثل در عین اختصار به اندازه ی یک کتاب حکمت آمیز، در بر گیرنده مطالب مهم و عمیقی از حکمت و دانش است. ضرورت و اهمیت مثل ها از آن روی است که آن ها بیان کننده ی شیوه زندگی اجتماعی، طرز اندیشیدن و عادات و رسوم ملت ها هستند و بررسی آن ها شناخت عمیق تری از باور ها و اعتقادات نیاکان در قرون گذشته را نشان می دهد. در خصوص کاربرد، نقش و چگونگی مثل ها در متون نظم و نثر فارسی پژوهش های مختلفی صورت گرفته است. این مقاله به روش کتابخانه ای و شیوه تحلیلی-توصیفی فراهم آمده است و هدف آن بررسی نقش، چگونگی و تاثیر ارسال المثل در داستان های هزار و یک شب است. نتایج نشان می دهد که در کتاب هزار و یک شب به تناسب از ارسال المثل (مثل/ضرب المثل) های رایج در زبان و ادب فارسی و به روش غیر مستقیم جهت تقویت و غنای بیشتر کلام استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

ارسال المثل (مثل)، فرهنگ عامه، هزار و یک شب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1494718>

